

[Bilgrav-Nielsen]

stærkninger, nemlig først efter et egentligt krigsudbrud.

Det andet problem knytter sig altså til, hvornår man vil tilkalde forstærkninger, og det skal kunne ske i fredstid. Det er beklageligvis en ændring af den gældende politik.

Det andet, der er problematisk, er, at også atompolitikken bliver berørt, for vi har ikke indtil nu – jeg ved ikke, om vi kan få det i dag, næppe – kunnet få en garanti for, at disse eventuelt tilkaldte forstærkninger ikke medbringer atomammuniton, og jeg synes, det er på sin plads at minde om, at den usikkerhed, vi dermed får skabt, ødelægger og nedbryder den faste forestilling, der har været i Danmark mellem de politiske partier om den sag siden 1957. Det var i 1957, da regeringen af socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet blev dannet, at vores atomvåbenpolitik blev fast formuleret. I den forbindelse krævede det radikale venstre, at der blev taget klart afstand fra, at Danmark oplagrede atomvåben. Det var en beslutning, en holdning, der blev accepteret, og den blev indføjet i betænkningen til forsvarsloven af 1960 – mod protest fra venstre og konservative, det skal siges. Men det har ikke desto mindre været holdningen siden da, at vi ikke skulle modtage atomvåben i Danmark, og det har så siden været formuleret på den måde, at Danmark ikke skulle modtage atomvåben i fredstid. To partier, det radikale venstre og socialdemokratiet, har siden strammet dette punkt op i programmerne, senest har socialdemokratiet. Nu hedder det ikke, »at man ikke i fredstid vil modtage atomvåben«. Nu hedder det, »at man ikke vil modtage atomvåben«.

Jeg synes derfor, der er megen grund til, at vi får klaret nogle ting af her i denne debat omkring disse forhold, og jeg tror, at socialdemokratiet mener det alvorligt, når man har udtrykt sig, som man har i sine programmer. Jeg synes derfor, vi skal slutte denne debat og afstemningen i morgen med at vedtage en anden dagsorden end den, som de forenede forligspartier har stillet, og som nok har større tilslutning blandt de borgerlige forligspartier end i socialdemokratiet. Jeg synes, vi skal fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til over for NATO at tilkendegive,

at Danmark modsætter sig en optrapning af den gældende forstærkningspolitik,

at Danmark fastholder det hidtidige standpunkt om ikke i fredstid at ville modtage fremmede tropper, og

at Danmark ikke vil modtage atomvåben.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Chr. Christensen (KrF):

Gennem aftalen af 12. august 1981 mellem socialdemokratiet, det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti om forsvarrets ordning er Danmark sikret et rimeligt forsvar, men det ligger klart, at dette forsvars styrke ikke giver mulighed for, at Danmark ved egen hjælp kan modstå et angreb udefra, hvorfra det så end måtte komme. Vi har derfor gentagne gange talt for en aftale gennem NATO, der sikrede Danmark hjælp udefra i påkommende tilfælde.

På grund af udviklingen på det militærtekniske område kan det blive afgørende for os, om hjælpen udefra kan komme frem i hurtigt tempo. På den baggrund er det tilfredsstillende at læse i forsvarsministerens redegørelse, at baggrunden for NATOs planlægning på forstærkningsområdet bl.a. er det stigende behov for hurtigere og mere effektive indsættelsesmuligheder. Dette har man jo bl.a. tilgodeset ved brug af hurtigere transportmidler, herunder fly, og reduktion af behovet for overførsel af forsyninger, f.eks. ved oplægning i modtagerlandene.

Det er også meget tilfredsstillende, at visse af styrkerne i modsætning til tidligere har en mere fast eller tæt tilknytning til Danmark eller til nordregionen. Den senere tids debat om vort forsvar er for en stor del gået på, hvorvidt Danmark skal modtage materiel til opbevaring i herværende depoter beregnet for de forstærkninger, vore allierede forventelig vil fremsende i en eventuel krigssituation. Jeg er derfor glad for, at forsvarsministeren i sin redegørelse har taget problemerne omkring depoterne så grundigt op, som tilfældet er.